

(1995)

5 Ιουλίου, 1995

[ΠΙΚΗΣ, Π., ΝΙΚΟΛΑΙΔΗΣ, ΝΙΚΟΛΑΟΥ, Δ/στές]

ΧΡΙΣΤΟΣ ΜΟΥΖΑΚΗΣ,

Εφεσείων,

v.

ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ,

Εφεσίβλητης.

(Ποινική Έφεση Αρ. 5767).

Απόδειξη — Αξιοπιστία μαρτύρων — Ευρήματα γεγονότων — Αποτελούν ευθύνη του πρωτόδικου Δικαστηρίου — Εφαρμοστές αρχές για επέμβαση από το Εφετείο — Ποιές οι επιπτώσεις αντιφάσεων ή αδυναμιών στη μαρτυρία.

Απόδειξη — Μάρτυρες — Αξιοπιστία μαρτύρων — Κατά πόσο η συγγένεια μεταξύ δύο μαρτύρων από μόνη της, αποτελεί λόγο αμφισβήτησης της αξιοπιστίας οποιουδήποτε από αυτούς. 5

Ο κατηγορούμενος αντιμετώπιζε κατηγορία για πρόκληση κακόβουλης ζημίας στο αυτοκίνητο του παραπονουμένου. Το πρωτόδικο Δικαστήριο δέχτηκε τη μαρτυρία του παραπονουμένου, που επιβεβαιωνόταν από τη μαρτυρία ανεξάρτητου μάρτυρα και επίσης από τη μαρτυρία του προσώπου που επιδιόρθωσε το αυτοκίνητο, ότι ο κατηγορούμενος κτύπησε το αυτοκίνητό του με σωλήνα. Το πρωτόδικο Δικαστήριο καταδίκασε τον κατηγορούμενο παρά την ύπαρξη κάποιων αντιφάσεων στη μαρτυρία, τις οποίες έκρινε επουσιώδεις. 10 15

Στην έφεση, η οποία εστρέφετο κυρίως κατά των ευρημάτων του πρωτόδικου Δικαστηρίου, προβλήθηκε ο ισχυρισμός ότι η μαρτυρία του παραπονουμένου και του ανεξάρτητου μάρτυρα, έπρεπε να μη γίνει αποδεκτή, λόγω ύπαρξης δεσμού συγγενείας μεταξύ τους.

Το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε την έφεση και αποφάνθηκε ότι: 20

1. Από την σχετική μαρτυρία δεν προκύπτει κανένα στοιχείο ότι τα ευρήματα του πρωτόδικου Δικαστηρίου είναι λανθασμένα, γι' αυτό δεν συντρέχει λόγος για ακύρωσή τους.

2. Τυχόν αντιφάσεις ή αδυναμίες που μπορεί να υπάρχουν στη μαρτυρία δεν αποτελούν λόγο για επέμβαση του Εφετείου.
3. Η συγγένεια μεταξύ δύο μαρτύρων από μόνη της, δεν αποτελεί λόγο για αμφισβήτηση της αξιοπιστίας οποιουδήποτε από αυτούς.
- 5 4. Ο ισχυρισμός για διαστρέβλωση των γεγονότων από τον ανεξάρτητο μάρτυρα για τον λόγο που πρόβαλε ο εφεσίων είναι ατεκμηριώτος.

Η έφεση απορρίπτεται.

Αναφερόμενες αποφάσεις:

- 10 *Αθηνής v. Δημοκρατίας (1990) 2 Α.Α.Δ. 75,*
Shioukiouroglou v. The Police (1966) 2 C.L.R. 39,
Miliotis v. The Police (1971) 2 C.L.R. 292,
Constantinides v. The Republic (1978) 2 C.L.R. 337,
Karamanis v. The Police (1977) 2 C.L.R. 92,
- 15 *Yiannakou v. The Police (1982) 2 C.L.R. 37,*
Kafalos v. The Queen, 19 C.L.R. 121,
Hadjicosta (No 2) v. The Republic (1965) 2 C.L.R. 95,
Paspalli v. The Police (1968) 2 C.L.R. 108.

Έφεση εναντίον Καταδίκης.

- 20 Έφεση εναντίον της καταδίκης από τον Χρίστο Μουζάκη ο οποίος βρέθηκε ένοχος στις 28 Απριλίου, 1993, από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 19872/91) στην κατηγορία της πρόκλησης κακόβουλης ζημιάς σε αυτοκίνητο κατά παράβαση των άρθρων 324(1) και 29 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154, και καταδικάστηκε από Ναθαναήλ,
- 25 Ε.Δ. σε £400,- πρόστιμο, δεσμεύτηκε με εγγύηση £500,- για δύο χρόνια και στη πληρωμή £104,- έξοδα της Κατηγορούσας Αρχής.

Π. Παπαγεωργίου, για τον εφεσίωντα.

Ε. Ρωσσίδου Παπακυριακού (κα), Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Εφεσίβλητους.

Cut. adv. vult.

ΠΙΚΗΣ, Π.: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα εκδώσει ο Φρ. Νικολαΐδης, Δ. 5

ΝΙΚΟΛΑΙΔΗΣ, Δ.: Η παρούσα έφεση ασκήθηκε εναντίον απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας με την οποία ο κατηγορούμενος βρέθηκε ένοχος πρόκλησης κακόβουλης ζημίας στο αυτοκίνητο του παραπονούμενου. Σε συντομία τα γεγονότα της υπόθεσης είναι τα ακόλουθα: 10

Ο παραπονούμενος (Μ.Κ.1) είναι σύζυγος της θυγατέρας του κατηγορούμενου, αλλά το ζεύγος τελεί σε διάσταση. Στις 12.11.1990, στις 8 μ.μ., ο παραπονούμενος επισκέφθηκε το σπίτι στο οποίο διέμενε η σύζυγός του με τον κατηγορούμενο, για να παραδώσει το παιδί τους, το οποίο ως συνήθως, είχε πάρει από το σχολείο και κράτησε μαζί του μέχρι εκείνη την ώρα. Ο παραπονούμενος συνοδευόταν από τον γαμπρό του (Μ.Κ.4). Κτύπησε την πόρτα και όταν ο κατηγορούμενος άνοιξε, επειδή οι σχέσεις τους δεν ήταν καλές, επέστρεψε στο όχημά του. Πριν καν προλάβει να κλείσει την πόρτα του αυτοκινήτου, αντιλήφθηκε τον κατηγορούμενο να κτυπά με σωλήνα πρώτα το τζάμι της δεξιάς πόρτας του αυτοκινήτου, που από το κτύπημα θρυμματίστηκε και στη συνέχεια τον μικρό στύλο που χωρίζει το κυρίως τζάμι της πόρτας με το μικρό τριγωνικό τζάμι. Ο Μ.Κ.1 έθεσε το όχημά του σε λειτουργία και κατάφερε να διαφύγει. Το αυτοκίνητο, εκτός από το θρυμματισμένο τζάμι, έφερε κτυπήματα σε διάφορα σημεία. 15 20 25

Ο κατηγορούμενος έδωσε εντελώς αντίθετη εκδοχή. Ισχυρίστηκε ότι ο παραπονούμενος έθεσε ξαφνικά το αυτοκίνητό του σε κίνηση και προχώρησε κατά πάνω του. Αρνήθηκε ότι κτύπησε το αυτοκίνητο με σωλήνα και ισχυρίστηκε ότι το τζάμι έσπασε όταν ενστικτωδώς κτύπησε το αυτοκίνητο με το χέρι στο οποίο κρατούσε τα κλειδιά του. 30

Το πρωτόδικο Δικαστήριο δέκτηκε ότι η μαρτυρία του παραπονούμενου ήταν θετική, ενώ επιβεβαιωνόταν απόλυτα και από τη μαρτυρία του Μ.Κ.4, ο οποίος έκαμε εξαιρετική εντύπωση. Το Δικαστήριο περαιτέρω θεώρησε τον Μ.Κ.4 σαν ανεξάρτητο συσσιαστικά μάρτυρα, δεδομένου ότι για δύο περίπου χρόνια αυτός και ο παραπονούμενος, λόγω προσωπικών τους διαφορών δεν διατηρούσαν καλές σχέσεις. Η μαρτυρία του παραπονούμενου 35

επιβεβαιωνόταν επίσης σε πολλά σημεία και από τον Μ.Κ.2, το πρόσωπο που επιδιόρθωσε το αυτοκίνητο. Το Δικαστήριο δεν παρέλειψε να επισημάνει κάποιες αντιφάσεις στη μαρτυρία, τις οποίες όμως έκρινε επουσιώδεις.

- 5 Με την έφεση που ασκήθηκε εναντίον της απόφασης, ο κατηγορούμενος ισχυρίζεται ότι παραβιάστηκε το τεκμήριο αθωότητας του και ότι το πρωτόδικο Δικαστήριο λανθασμένα δέχτηκε τη μαρτυρία της Κατηγορούσας Αρχής αγνοώντας την εκδοχή του κατηγορούμενου, που άφηνε ή δημιουργούσε λογική αμφιβολία. Τέλος ο κατηγορούμενος παραπονείται ότι το πρωτόδικο Δικαστήριο παρέλειψε να προβεί σε ουσιώδη ευρήματα ή ότι τα ευρήματα στα οποία προέβη ήταν αντιφατικά.

- 15 Η αγόρευση του ευπαίδευτου συνηγόρου του εφεσειόντος συνοψίστηκε στις θέσεις ότι το Δικαστήριο δεν έπρεπε να δεχτεί τη μαρτυρία των Μ.Κ.1 και Μ.Κ.4 γιατί ήταν συγγενείς. Επίσης τέθηκε ότι ο Μ.Κ.4 ήταν πυροσβέστης και ο φόβος ότι δυνατόν το επεισόδιο να επηρέαζε την εργασία του τον καθιστούσε αναξιόπιστο μάρτυρα. Τέλος έγινε ισχυρισμός ότι υπήρχε πληθώρα σημείων που έδειχναν ότι ο Μ.Κ.1 δεν ήταν θετικός.

- 20 Είναι θεμελιωμένη νομολογιακή αρχή ότι το Ανώτατο Δικαστήριο δεν επεμβαίνει στα ευρήματα του πρωτόδικου Δικαστηρίου όταν αυτά είναι σχετικά με την αξιοπιστία των μαρτύρων. Στην υπόθεση *Σωτήρης Αθηνής ν. Δημοκρατίας* (1990) 2 Α.Α.Δ. σελ. 75 αναφέρεται:

- 25 “Πρέπει δε να τονισθεί ότι το Δικαστήριο αυτό δεν επεμβαίνει με την ετυμηγορία Δικαστών σε ποινικές υποθέσεις η οποία στηρίζεται πάνω στα ευρήματά των σχετικά με την αξιοπιστία των μαρτύρων, εκτός αν το Δικαστήριο πεισθεί ότι υπάρχουν καλοί λόγοι που του δίνουν το δικαίωμα να το κάμει αυτό. Επίσης,
- 30 όπως τυχόν αντιφάσεις ή αδυναμίες που μπορεί να υπάρχουν στη μαρτυρία δεν αποτελούν λόγο επεμβάσεως του Εφετείου, εκτός εάν είναι τόσο σημαντικές ώστε να οδηγούν στο συμπέρασμα ότι το πρωτόδικο Δικαστήριο εσφαλμένα αποδέχτηκε τη μαρτυρία αυτή ως αξιόπιστη. (Βλέπε *Shioukiouroglou v. Police* (1966) 2 C.L.R. 39 στη σελ. 42, *Millotis v. The Police* (1971) 2 C.L.R. 292 στη σελ. 295, *Constantinides v. The Republic* (1978) 2 C.L.R. 337 στη σελ. 378, *Karamanis v. The Police* (1977) 2 C.L.R. 92 στη σελ. 96, *Fasouliotis v. The Police* (1979) 2 C.L.R. 180 στη σελ. 181, *Yiannakou v. The Police* (1982) 2 C.L.R.37).
- 40 Θα πρέπει όμως να λεχθεί ότι το Δικαστήριο αυτό κατ’ έφεση εί-

ναι σε εξίσου καλή θέση να εξάξει συμπεράσματα από αποδεδειγμένα γεγονότα και να εξετάσει περαιτέρω κατά πόσο η ετυμυγορία του εκδικάσαντος Δικαστηρίου λήφθηκε κάτω από το φως τέτοιας μαρτυρίας ή χωρίς αναφορά σε αυτά ή παρόλα αυτά, ανάλογα με την περίπτωση. (*Kafalos v. The Queen*, 19 C.L.R. 121 στη σελ. 125, *HadjiCosta (No 2) v. The Republic* (1965) 2 C.L.R. 95, *Paspalli v. The Police* (1968) 2 C.L.R. 108).

5

Στην παρούσα υπόθεση δεν έχουμε πεισθεί ότι συντρέχει λόγος για ακύρωση των ευρημάτων του πρωτόδικου Δικαστηρίου. Δεν συμφωνούμε ότι τα σημεία που ηγέρθηκαν δικαιολογούν καθ' οιονδήποτε τρόπο μια τέτοια προσέγγιση. Η ανάλυση στην οποία προβαίνει δείχνει ότι εξέτασε τη μαρτυρία με προσοχή, τα δε ευρήματά του είναι πλήρως δικαιολογημένα. Δεν συμφωνούμε με τον ευπαίδευτο συνήγορο του αιτητή ότι η μαρτυρία του "ισιωτή" ή οι ζημιές που φέρει το αυτοκίνητο του παραπονούμενου δείχνουν ή υπονοούν ότι το επεισόδιο έγινε με διαφορετικό τρόπο από εκείνον που ισχυρίζεται ο παραπονούμενος. Στην πρωτόδικη απόφαση όλη η σχετική μαρτυρία για τις ζημιές αναλύεται πολύ προσεκτικά και δεν υπάρχει οποιοδήποτε στοιχείο που να δείχνει ότι τα ευρήματα του Δικαστηρίου είναι λανθασμένα.

10

15

20

Η συγγένεια του Μ.Κ.4 με τον παραπονούμενο Μ.Κ.1, όχι μόνο δεν διέφυγε της προσοχής του πρωτόδικου Δικαστηρίου, αλλά αντίθετα εξηγείται γιατί ο Μ.Κ.4 θεωρήθηκε σαν ανεξάρτητος μάρτυρας. Εν πάση περιπτώσει, η συγγένεια μεταξύ δύο μαρτύρων από μόνη της δεν αποτελεί λόγο αμφισβήτησης της αξιοπιστίας οιονδήποτε εξ αυτών, ενώ ο ισχυρισμός ότι ο Μ.Κ.4 διαστρέβλωσε τα γεγονότα για να μην επηρεαστεί η υπηρεσία του δεν φαίνεται να θεμελιώνεται οπουδήποτε. Κάτι τέτοιο όχι μόνο δεν συνάγεται από τη μαρτυρία, αλλά η έλλειψη σχετικών δεδομένων πέραν του απλού ισχυρισμού, δεν επιτρέπει την εξέτασή του θέματος με σοβαρότητα.

25

30

Συμπερασματικά βρίσκουμε ότι δεν δικαιολογείται η επέμβαση μας στα ευρήματα του πρωτόδικου Δικαστηρίου τα οποία θεωρούμε απόλυτα δικαιολογημένα από τη μαρτυρία. Εν όψει των πιο πάνω δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε ότι παραβιάστηκε καθ' οιονδήποτε τρόπο το τεκμήριο αθωότητας του κατηγορουμένου, ισχυρισμό εντελώς στερούμενο οποιοδήποτε ερείσματος. Εξ ίσου στερούμενους οποιασδήποτε θεμελίωσης βρίσκουμε και τους υπόλοιπους ισχυρισμούς του κατηγορούμενου και συνεπώς η έφεση απορρίπτεται.

35

Η έφεση απορρίπτεται.

40